

ODLUKA O NEPRIHVATLJIVOSTI

Datum usvajanja: 17. oktobar 2017. god.

Slučaj br. 2016-27

Afrim Islami

protiv

EULEX-a

Komisija za razmatranje ljudskih prava, na zasedanju održanom 17. oktobra 2017. godine, sa sledećim prisutnim članovima:

Gđa Magda MIERZEWSKA, predsedavajući član
G-din Guénaël METTRAUX, član
Gđa Elka ERMENKOVA, član

Uz asistenciju
G-din John J. RYAN, viši pravni službenik

Uzevši u razmatranje gore pomenutu žalbu, predstavljenu u skladu sa Zajedničkom Akcijom Saveta 2008/124/CFSP koja datira od 04. februara 2008. godine, EULEX-ovim Konceptom odgovornosti koji datira od 29. oktobra 2009. god. o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava i Pravilnika o radu Komisije prema poslednjim izmenama od 15. januara 2013. godine,

Nakon većanja, Komisija za razmatranje ljudskih prava (čitaj: Komisija) odlučila sledeće:

I. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

1. Žalba je registrovana pred komisijom 22. septembra 2016. godine.

II. ČINJENICE

2. Činjenice predmeta, onako kako su podnete od strane žaliloca, mogu se ukratko opisati kao što sledi:
3. Žalilac je 22. septembra 2016. godine podneo svoju žalbu pred komisijom vezano za krivični predmet koji je na čekanju pred Osnovnim Tužilaštvom, u Uroševcu.

4. Žalba se odnosi na imovinski spor između žalioca i Javnog Stambenog Preduzeća (čitaj: JSP). Ovo je imalo za ishod stavljanje žalioca u pritvor kao i njegovog sina od strane Kosovske policije u centralnoj policijskoj stanici u Prištini. Prema navodima u žalbi, ovo je takođe dovelo do navodnog neuspeha policije da zaštiti žalioca od maltretiranja i od plaćanja 37,000 evra JSP-u i to sumu za koju žalilac tvrdi da je nezakonita.
5. Žalilac je ranije podneo žalbu pred Komisijom povodom istog pitanja i to 08. februara 2016. godine (slučaj br 2016-03, Afrim Islami protiv EULEX-a). Dana 28. juna 2016. godine komisija je ovu žalbu proglasila neprihvatljivom.
6. Što se tiče njegovog najskorijeg zahteva koji datira od 29. avgusta 2016. godine, žalilac je zatražio da glavni tužilac EULEX-a (GTE) preuzme ovaj slučaj pod „osnovanom sumnjom da postoje naponi da se izvrši uticaj nad krivičnim prekršajem“. Zahtev je zasnovan na članu 12. Zakona br. 03/L-53, zakon o pravnoj nadležnosti, odabiru i dodeli slučajeva EULEX-ovim sudijama i tužiocima od 13. marta 2008. godine („Zakon o pravnoj nadležnosti“) (vidi relevantan primenljiv zakon).
7. GTE je odgovorio žalioocu 07. septembra 2016. godine gde je naveo da je od 30. maja 2014. godine mandat EULEX-a pretrpeo „velike promene“ a to podrazumeva i da tužioci EULEX-a ne mogu uzimati nove slučajeve shodno članu 7(A) Zakona o pravnoj nadležnosti, kao i Zakon br. 05/L-103 koji datira od 15. juna 2016. godine o izmenama i dopunama zakona vezanih za mandat Misije Vladavine Prava Evropske Unije na teritoriji Republike Kosovo (vidi relevantan primenljiv zakon).
8. GTE je dalje objasnio žalioocu da jedino Tužilački Savet Kosova može da dodeli slučaj tužioocu EULEX-a, i to na osnovu dobro obrazloženog zahteva od strane glavnog državnog tužioca i nakon prijema saglasnosti od nadležnog organa EULEX-a. Ovo se može desiti jedino kada su „vanredne“ okolnosti navedene u članu 7 (A) ispoštovane. GTE je dalje izneo/naveo vanredne okolnosti za koje kaže da moraju prevladati pre povlačenja člana 7(A): nespремnost ili nesposobnost kosovskog tužioca da postupi povodom slučaja; da je neophodna stručnost i iskustvo tužioca EULEX-a kako bi se osigurala prikladna istraga ili krivično gonjenje slučaja i da je postojala osnovana sumnja napora načinjenih da se izvrši uticaj nad krivičnom istragom ili nad krivičnim gonjenjem.
9. GTE je dalje izjavio da zahtev koji je žalilac podneo nije dostigao krajnju granicu koja bi opravdala uključivanje tužilaca EULEX-a u ovoj fazi krivične istrage.
10. Što se tiče navodnog neprikladnog ponašanja kosovskih tužilaca, GTE je izjavio da je Tužilački Savet Kosova (TSK) odgovorno telo za vršenje istrage povodom navoda o neprikladnom ponašanju kosovskih tužilaca. GTE je obavestio žalioca da je Kancelarija Disciplinskog Veća nezavisno telo koje je služilo TSK-u i da je isto telo odgovorno za vršenje istrage povodom navodnog neprikladnog ponašanja kosovskih tužilaca. GTE je predložio da žalilac podnese svoje izlaganje TSK-u ukoliko ima razloga da veruje da je bilo neprikladnog ponašanja od strane kosovskih tužilaca.

11. GTE je na kraju obavestio žalioca da će on, ukoliko događaji na koje je ukazao moraju biti istraženi i krivično gonjeni od strane kosovskih tužilaca, proslediti pismo žalioca Kancelariji Glavnog Državnog Tužioca radi razmatranja.
12. Žalilac je podneo još jedno pismo GTE-u dana 04. aprila 2017. godine sa zahtevom da EULEX treba da preuzme ovaj slučaj, ponovo na osnovu odredbi zakona o pravnoj nadležnosti, navodeći da: „nove i vanredne okolnosti su nastale kao što je politički uticaj od strane visokih zvaničnika u mom slučaju a taj uticaj uključuje takođe i tužioce koji su se bavili mojim slučajem“.
13. GTE je 12. aprila 2017. godine poslao svoj odgovor žalioцу u kom je u suštini ponovio sve ono što mu je saopštio u pismu koje datira od 07. septembra 2016. godine. GTE je takođe objasnio žalioцу da njegova kancelarija neće više razmatrati dalje dopise žalioца povodom ovog pitanja.

III. RELEVANTAN PRIMENLJIV ZAKON

14. Dve odredbe kosovskog zakona su relevantne povodom ovog pitanja. Član 12. Zakona o pravnoj nadležnosti glasi da tužioci EULEX-a mogu da rade na bilo kom slučaju a unutar nadležnosti Misije ukoliko kosovski javni tužioci ne pokažu spremnost i volju da rade na istim.
15. Član 7(A) Zakona o pravnoj nadležnosti glasi:

„Pod vanrednim okolnostima a na osnovu obrazloženog zahteva Glavnog Državnog Tužioca, Tužilački Savet može da odluči da slučaj dodeli tužiocu EULEX-a, uz saglasnost nadležnog organa iz EULEX-a“.

IV. ŽALBE

16. Ne pozivajući se ni na jednu posebno odredbu međunarodnih instrumenata za zaštitu ljudskih prava, može se pretpostaviti iz žaliočevih podnesaka da on navodi kršenje sledećih članova: da je nepravedno pritvoren od strane kosovske policije (član 5. EKLJP); da mu je uskraćeno pravo na pravično saslušanje (član 6. EKLJP); da mu je uskraćeno pravo na efikasan pravni lek (član 13. EKLJP); i da je njegovo pravo na mirno uživanje u svojoj imovini narušeno (član 1, Protokol 1 EKLJP).

V. ZAKON

17. Kao stvar materijalnog prava, Komisija je ovlašćena da primenjuje instrumente za ljudska prava koji su 29. oktobra 2009. godine definisani EULEX-ovim Konceptom Odgovornosti o osnivanju Komisije za razmatranje ljudskih prava. Od posebne važnosti za rad Komisije jesu Evropska konvencija za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i Međunarodna povelja o građanskim i političkim pravima koje određuju minimalne standarde za zaštitu ljudskih prava koje javne vlasti moraju da garantuju u svim demokratskim pravnim sistemima.

18. Pre razmatranja osnovanosti žalbe Komisija mora da odluči da li da prihvati žalbu, uzevši u obzir kriterijume prihvatljivosti kao što su formulisani u pravilu 29. Pravidnika o radu Komisije.
19. Shodno pravilu 25. stav 1. iz Pravidnika o radu, Komisija može da ispita žalbe koje se odnose na kršenja ljudskih prava od strane EULEX-a na Kosovu tokom sprovođenja svog izvršnog mandata unutar sektora pravosuđa, policije i carine.
20. U konkretno ovom slučaju, komisija konstatuje da nije navedeno a kamo li prikazano da je EULEX bio na bilo koji način umešan u navodna kršenja žaliočevih prava. Niti žalba ukazuje na krivicu za neuspeh na strani EULEX-a da postupi povodom ovog konkretno slučaja.
21. Pored toga, okolnosti predstavljene od strane žalioca u ovom slučaju ne nagoveštavaju da su tužioci EULEX-a postupili nesavesno ili proizvoljno u odbijanju da izvrše svoje „vanredne“ nadležnosti shodno člana 7(A) Zakona o pravnoj nadležnosti (vidi, uopšteno, *D.W., E.V., F.U., G.T., Zlata Veselinović, H.S., i I.R. protiv EULEX-a*, 2014-11 do 2014-17, od 19. oktobra 2016., par. 58 i njihove napomene u par. 9, 10 i 49 u istoj odluci, i u *D.W., E.V., F.U., G.T., Zlata Veselinović, H.S., I.R. protiv EULEX-a*, 2014-11 do 2014-17, od 30. septembra 2015., par. 75; *L.O. protiv EULEX-a*, 2014-32, od 11. novembra 2015., par. 46-47; *Sadiku-Syla protiv EULEX-a*, 2014-34, od 19. oktobra 2016., par. 32; *D.W., E.V., F.U., G.T., Zlata Veselinović, H.S., i I.R. protiv EULEX-a*, 2014-11 do 2014-17, od 19. oktobra 2016., par. 64; *Rejhane Sadiku-Syla protiv EULEX-a*, 2014-34, od 29. septembra 2015., par. 62; *Mufail Halili protiv EULEX-a*, 2012-08, od 15. januara 2013., par. 28).
22. Prema tome, ova pitanja spadaju van nadležnosti komisije, kao što je formulisano u pravilu 25. Pravidnika o radu komisije (*Shaip Gashi protiv EULEX-a*, 2013-20, od 26. novembra 2013. par. 9; *Jovanka, Dragan i Milan Vuković protiv EULEX-a*, br. 2013-18, od 07. aprila 2014., par. 11-12).

IZ TIH RAZLOGA

Komisija jednoglasno konstatuje da nije kompetentna da ispita žalbu, pošto ista spada van njene nadležnosti unutar značenja člana 29 (d) Pravidnika o radu komisije, i

PROGLAŠAVA ŽALBU NEPRIHVATLJIVOM.

U ime Komisije,

John J. Ryan
Viši pravni službenik

Magda MIERZEWSKA
Predsedavajući član